

ний тукъ. Удряйте съ куршми и пристѣпвайте полѣгка - лѣгка въ дѣсно къмъ Голашъ!“

Думитѣ на войводата, а така също откритото му стое-ние на коня подъ градъ куршуми, много окуражи момчетата. Виждаше се явно, че турцитѣ стрѣлятъ безъ прицѣлка, защото инѣкъ неможеше да не бѣде сваленъ войводата отъ коня. Нѣкои отъ хашлацитѣ пакъ залѣгнаха задъ окопитѣ си, но войводата имъ припомни да пристѣпватъ отъ дърво на дърво вдѣсно къмъ канаритѣ на върха Голашъ, къмъ кждѣто е отстѣпила и дѣдо Ильовата чета.

Бѣше се вече стъмнило, когато четата се докопа до Голашкитѣ канари.

Привечеръ черни облаци покриха небосклона надъ поле-сражението, та стана тъмно като въ рогъ. Съ мръвванието престанаха съвсѣмъ гърмежитѣ и отъ двѣтѣ страни.

На Голашъ войводата заповѣда да се събере четата и да провѣри Вулетичъ момчетата по именния списъкъ. На провѣрката липсваха около 70 души, 20—30, отъ които знаяха другаритѣ имъ, че бѣхъ убити или тѣжко раняни, но като нѣмаше какъ да се изнесжтъ отъ полесражението пад-наха въ рѣцѣтѣ на турцитѣ. За останалитѣ не се знаеше какво сж станали.

Ето какъ несполучливо се свърши първото сражение на българскитѣ доброволчески чети съ турцитѣ. Причината на този неуспехъ Панайотъ войвода и до сега още все припи-сва на неумението на началника отряда майора Кирѣева, да води война; той отъ напрѣдъ не билъ офицеръ, но като дошелъ доброволецъ въ Сърбия, сръбския Главнокомандующий генералъ Черняевъ въ знакъ на това, че билъ съ Кирѣева близъкъ сродникъ, произвелъ го въ майоръ и му повѣрилъ началството надъ българскитѣ чети.

Панайотъ войвода казва, че Кирѣевъ е мислилъ, че ще си имаме работа само съ башибозушката чета, която е брояла около 150—200 души башибозуци. За съществуването на рѣдовна турска войска (6 баталиона съ 6 топа) въ околно-стѣта на Белградчикъ къмъ селото Салашъ, не е ималъ ни-какви свѣдения. И распорѣжданията му за бой били съвсѣмъ неумѣстни. Той си прѣсвалъ отряда на една дълга тънка